EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 3 lipca 1971 r. Nr 3 Poz. 10—14

TREŚĆ:

10.

ZARZĄDZENIE NR 17 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 marca 1971 r.

w sprawie statutu zasadniczej szkoły zawodowej przyzakładowej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

(znak: KA-3/2/71)

Na podstawie art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizację zasadniczych szkół zawodowych przyzakładowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określa statut, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. W odniesieniu do zasadniczych szkół zawodowych przyzakładowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych nie obowiązuje statut ramowy zasadniczej szkoły zawodowej dla pracujących (przyzakładowej), stanowiący załącznik do zarządzenia Ministra Oświaty z dnia 25 maja 1959 r. Nr PC1-Oa/4/59 (Dz. Urz. Min. Ośw. Nr 7, poz. 94).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 września 1971 r.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik do zarządzenia nr 17 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 marca 1971 r.

Statut

Zasadniczej Szkoły Zawodowej Przyzakładowej resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

I. Cele i zadania zasadniczej szkoły zawodowej przyzakładowej

§ 1. Zasadnicza szkoła zawodowa przyzakładowa, zwana w dalszej części statutu szkołą oparta jest na podbudowie programowej szkoły podstawowej.

§ 2. Nauczanie i wychowanie w szkole ma na celu:
— teoretyczne i praktyczne przygotowanie uczniów do wykonywania funkcji kwalifikowanego robotnika i innych pracowników równorzędnych w określonym zawodzie,
— zapewnienie uczniom wykształcenia potrzebnego do dalszej nauki w szkole średniej,
— ukształtowanie postawy ideowo-moralnej uczniów, wpojenie zamiłowania i szacunku do pracy oraz zrozumienia jej doniosłości dla rozwoju kraju,
— wdrożenie uczniów do samokształcenia, do podnoszenia poziomu swej wiedzy zawodowo-technicznej oraz kultury ogólnej i zawodowej.

§ 3. Szkoła realizuje swe zadania w toku pracy szkolnej i zajęć pozalekcyjnych. W pracy dydaktyczno-wychowawczej szkoła wykorzystuje osiągnięcia techniki i ekonomiki oraz korzysta we wszystkich dziedzinach swej działalności z doświadczeń i pomocy zakładu pracy, przy którym została zorganizowana.

II. Organizacyjne założenia szkoły

§ 4. 1. Szkoła kształci w zawodach określonych w nomenklaturze zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.

2. Dobór przedmiotów oraz tygodniowy wymiar godzin przewidzianych na zajęcia dydaktyczne dla poszczególnych zawodów i klas ustalają obowiązujące plany nauczania.

3. Treść nauczania, układ poszczególnych przedmiotów oraz sposoby realizacji materiału programowego określają obowiązujące programy nauczania w zależności od zawodu nauczanego w szkole.

4. Plany i programy nauczania ustala Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 5. Otwarcie, zmiana organizacji lub zamknięcie szkoły następuje na podstawie zarządzenia wydanego przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

§ 6. Szczegółową nazwę szkoły ustala się w zarządzeniu o jej otwarciu w myśl zasad określonych odrębnymi przepisami.

§ 7. 1. Zakład pracy organizuje szkołę dla zaspokojenia własnych potrzeb kadrowych oraz potrzeb innych zakładów

pracy resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. Szkoła może w uzasadnionych przypadkach przyjmować młodocianych z zakładów pracy podległych innym ministrom, jeżeli zakłady te nie mają warunków do zorganizowania własnych szkół. Zasady rozliczeń finansowych określa zakład pracy prowadzący szkołę.

§ 8. Bezpośredni nadzór nad szkołą sprawuje właściwe zjednoczenie resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 9. 1. W uzasadnionych przypadkach przy szkole może być zorganizowany internat (wyodrębniony hotel robotniczy) dla młodocianych uczniów szkoły.

2. Szczegółową organizację internatu (wyodrębnionego hotelu robotniczego) dla młodocianych przy zasadniczej szkole przyzakładowej regulują odrębne przepisy.

§ 10. Szkoła może prowadzić nauczanie w zakresie jednego lub kilku zawodów określonych w nomenklaturze zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 11. Zajęcia dydaktyczne w szkole odbywają się w zespole klasowym, złożonym z uczniów uczących się w danym roku szkolnym wszystkich przedmiotów obowiązkowych, według jednego wspólnego programu nauczania.

§ 12. Czas trwania nauki w szkole określa nomenklatura zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.

§ 13. 1. Okresem czasu przeznaczonym na realizację materiału programowego jednej klasy jest rok szkolny.

2. Rok szkolny dzieli się na okresy. Terminy rozpoczęcia i zakończenia roku szkolnego oraz szczegółowy podział na okresy ustalają odrębne przepisy.

3. Dniami wolnymi od nauki teoretycznej w szkole są dni ustawowo wolne od pracy, ferie szkolne i inne dni uznane odrębnymi przepisami.

III. Organizacja nauczania i wychowania

§ 14. 1. Nauczanie i wychowanie opiera się na pracy nauczyciela i instruktora praktycznej nauki zawodu z uczniem w szkole, pracowni, warsztatach, wydzielonych stanowiskach pracy w zakładzie pracy oraz na samodzielnej pracy ucznia.

2. Praca dydaktyczno-wychowawcza organizowana przez szkołę obejmuje:
- zajęcia dydaktyczne typu lekcyjnego,
- zajęcia w pracowniach, wydzielonych warsztatach lub wydzielonych stanowiskach pracy na budowach,
- samodzielną pracę ucznia,
- zajęcia w kołach zainteresowań oraz prace społecznie użyteczne.

§ 15. Zasady organizacji i prowadzenia praktycznej nauki zawodu w zakładach pracy regulują odrębne przepisy.

§ 16. Przy nauczaniu niektórych przedmiotów teoretycznych klasy (oddziały) mogą być dzielone na grupy.

Zasady podziału klas (oddziałów) na grupy określają odrębne przepisy.

§ 17. Zasady klasyfikowania, promowania uczniów, przeprowadzania egzaminu końcowego oraz wydawania świadectw określają odrębne przepisy.

IV. Dyrektor szkoły, zastępca dyrektora, kierownik wydziału, kierownik szkolenia praktycznego

§ 18. Dyrektor szkoły kieruje procesem dydaktyczno-wychowawczym szkoły, organizuje i kontroluje pracę personelu pedagogicznego (nauczycieli, instruktorów praktycznej nauki zawodu i wychowawców w internacie), jak również innych osób zatrudnionych w szkole oraz jest ich bezpośrednim przełożonym.

§ 19. Dyrektor szkoły:
- reprezentuje szkołę na zewnątrz,
- planuje i kieruje pracą dydaktyczno-wychowawczą,
- opracowuje roczny plan pracy szkoły, obejmujący również zadania dyrektora szkoły i rady pedagogicznej,
- ustala tygodniowy rozkład godzin nauczania,
- hospituje zajęcia w szkole, zajęcia praktyczne w zakładzie pracy i zajęcia w internacie,
- instruuje nauczycieli oraz sprawuje nadzór nad ich pracą, w szczególności nad planowaniem tej pracy, stosowanymi przez nauczycieli metodami i osiąganymi wynikami nauczania i wychowania,
- prowadzi arkusze spostrzeżeń dla nauczycieli,
- kieruje pracą rady pedagogicznej,
- spełnia nadzór nad internatem,
- uczy w ustalonym wymiarze godzin,
- wykonuje inne czynności, wynikające z przepisów obowiązujących dyrektora szkoły, wydanych przez władze szkolne.

§ 20. Dyrektor szkoły jest odpowiedzialny za całokształt działalności dydaktycznej, wychowawczej, organizacyjnej i administracyjnej, a w szczególności za:
- przestrzeganie zgodności kierunku nauczania i wychowania w szkole z przepisami ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160),
- stosowanie w pracy szkoły właściwych metod nauczania,
- zapewnienie warunków do rozwijania wśród uczniów współzawodnictwa, racjonalizatorstwa i nowatorstwa,
- warunki pracy w szkole i internacie,
- właściwe zorganizowanie pracy komisji przedmiotowych,
- organizację współdziałania rodziców ze szkołą,
- organizację współdziałania szkoły z zakładem pracy,
- właściwą realizację programu zajęć praktycznych,
- działalność organizacji uczniowskich,
- dyscyplinę i wykonanie planów pracy,
- stan bezpieczeństwa i higieny pracy oraz za stan higieniczno-sanitarny i estetyczny szkoły, internatu i otoczenia,
- dokumentację szkoły,
- należyty stan i zabezpieczenie majątku szkoły i internatu, stan gospodarki finansowo-materiałowej oraz inwentarza szkolnego i internatu.

Szczegółowy zakres działania dyrektora szkoły określa regulamin dla kierowników i dyrektorów szkół.

§ 21. 1. W przypadkach określonych odrębnymi przepisami mogą być powołani w szkole zastępca dyrektora szkoły do spraw pedagogicznych oraz kierownicy wydziałów.

2. Zastępca dyrektora szkoły obowiązany jest do:
- wykonywania określonych przez dyrektora szkoły zadań,
- zastępowania dyrektora szkoły w czasie jego nieobecności,
- hospitowania zajęć szkolnych,
- nauczania w ustalonym wymiarze godzin.

3. Podziału funkcji między dyrektorem szkoły i jego zastępcą dokonuje dyrektor szkoły.

4. Kierownik wydziału jest organizatorem pracy dydaktycznej i wychowawczej wydziału.

5. Szczegółowy zakres obowiązków kierownika wydziału ustala dyrektor szkoły na piśmie.

6. Zasady powoływania i odwoływania pracowników pedagogicznych regulują odrębne przepisy.

§ 22. 1. Bezpośredni nadzór nad szkoleniem i wychowaniem uczniów na budowach i w warsztatach produkcyjno-szkoleniowych sprawuje kierownik szkolenia praktycznego, a w przypadkach szkół powyżej 15 oddziałów — zastępca dyrektora szkoły do spraw technicznych.

2. Do obowiązków kierownika szkolenia praktycznego lub zastępcy dyrektora szkoły do spraw technicznych należy:
- kierowanie praktyczną nauką zawodu,

— oddziaływanie wychowawcze na uczniów i instruktorów prowadzących praktyczną naukę zawodu poprzez odpowiednią organizację zajęć praktycznych,
— kontrolowanie przestrzegania harmonogramu przechodzenia uczniów przez poszczególne stanowiska pracy,
— organizowanie i kontrolowanie praktycznej nauki zawodu na budowach szkoleniowych oraz w warsztatach produkcyjnych, w których zatrudnieni są uczniowie,
— kontrola realizacji programu nauczania i planu produkcji szkoleniowej wykonywanej przez uczniów,
— zapewnienie przestrzegania na budowach i w warsztatach przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prac dozwolonych dla młodocianych,
— organizowanie narad pracowników prowadzących praktyczną naukę zawodu,
— czuwanie nad stanem maszyn, narzędzi i urządzeń,
— branie udziału w posiedzeniach rady pedagogicznej.

V. Rada pedagogiczna, komisje przedmiotowe

§ 23. 1. Rada pedagogiczna jest stałym organem wewnętrznym szkoły powołanym do opracowywania i rozstrzygania spraw dotyczących nauczania, wychowania i administracji szkoły oraz opiniowania spraw zleconych przez władze szkolne.

2. W skład rady pedagogicznej wchodzą:
— dyrektor szkoły jako przewodniczący,
— dyrektor zakładu pracy lub jego zastępca oraz wszyscy pracownicy pedagogiczni szkoły i instruktorzy praktycznej nauki zawodu jako członkowie.

Dyrektor szkoły może zapraszać na posiedzenia rady pedagogicznej przedstawicieli komitetu rodzicielskiego i organizacji społeczno-politycznych danego zakładu pracy.

Zaproszeni uczestniczą w posiedzeniach z głosem doradczym.

3. Rada pedagogiczna:
— zatwierdza roczny plan pracy szkoły i regulaminy dotyczące wewnętrznego życia szkoły oraz opiniuje plany wydatków na zaspokojenie potrzeb szkoły,
— klasyfikuje i promuje uczniów zgodnie z obowiązującymi przepisami,
— powołuje opiekunów organizacji uczniowskich,
— wyraża opinię w sprawie przydziału nauczycielom wychowawstwa klasowego, przedmiotów nauczania, tygodniowego planu lekcji, przydziału godzin nadliczbowych i innych zajęć szkolnych,
— analizuje sprawy związane z poziomem pracy dydaktyczno-wychowawczej w szkole i podejmuje uchwały zmierzające do podnoszenia poziomu nauczania,
— organizuje samokształcenie nauczycieli,
— powołuje komisje do opracowywania wybranych zagadnień,
— decyduje o udzielaniu uczniom pochwał, nagród lub kar,
— czuwa nad realizacją swych uchwał.

4. Szczegółową organizację i zakres działania rady pedagogicznej określają odrębne przepisy.

§ 24. 1. W szkole działają komisje przedmiotowe, powoływane przez radę pedagogiczną na wniosek dyrektora szkoły.

2. W skład komisji przedmiotowej wchodzą nauczyciele uczący tego samego przedmiotu lub przedmiotów pokrewnych. Do komisji przedmiotów zawodowych wchodzi również kierownik szkolenia praktycznego i instruktorzy praktycznej nauki zawodu posiadający pełne kwalifikacje zawodowe i pedagogiczne. Komisja może być utworzona jeżeli jest co najmniej trzech nauczycieli danego przedmiotu.

3. Do zadań komisji przedmiotowej należy:
— współdziałanie z dyrektorem szkoły i radą pedagogiczną w zakresie realizacji programów nauczania oraz stosowania właściwych metod pracy,
— doskonalenie metod pracy dydaktyczno-wychowawczej,
— zapewnienie powiązania programowej tematyki nauczania z wymogami procesów produkcyjnych, korelacji w nauczaniu i wysokiej sprawności kształcenia,
— aktualizowanie programów nauczania zgodnie z najnowszymi osiągnięciami nauki i techniki,
— realizacja uchwał podjętych na posiedzeniach rady pedagogicznej w sprawach metod i organizacji pracy dydaktyczno-wychowawczej,
— wymiana doświadczeń nauczycieli w zakresie metod pracy dydaktyczno-wychowawczej,
— organizowanie pokazowych zajęć dydaktycznych,
— ustalanie wytycznych do wyposażenia pracowni przedmiotowych.

4. Pracą komisji kieruje wybrany przez jej członków przewodniczący.

VI. Nauczyciele i inni pracownicy zatrudnieni w szkole

§ 25. 1. Nauczyciel szkoły organizuje proces dydaktyczno-wychowawczy w zakresie powierzonego mu przedmiotu nauczania i jest odpowiedzialny za jego przebieg, poziom i wyniki.

2. Do obowiązków nauczyciela szkoły należy w szczególności:
— nauczanie i wychowanie powierzonych mu uczniów,
— realizowanie w toku zajęć dydaktycznych obowiązujących programów nauczania,
— stosowanie właściwych metod nauczania,
— organizowanie samodzielnej pracy uczniów oraz systematyczne jej kontrolowanie i ocenianie,
— poznawanie i rozwijanie uzdolnień i zainteresowań uczniów,
— sprawowanie opieki nad powierzonymi mu organizacjami uczniowskimi i młodzieżowymi,
— branie czynnego udziału w posiedzeniach rady pedagogicznej i realizowanie jej uchwał,
— utrzymywanie kontaktu i współdziałanie z rodzicami (opiekunami) oraz zainteresowanymi zakładami pracy w wychowaniu uczniów i w uzyskiwaniu przez nich odpowiednich wyników nauczania,
— systematyczne przygotowywanie się do lekcji i innych zajęć dydaktyczno-wychowawczych,
— stałe pogłębianie swojej wiedzy pedagogicznej i ideowo-politycznej oraz doskonalenie metod pracy przez samokształcenie, udział w konferencjach i kursach organizowanych przez szkołę lub władze szkolne.

3. Nauczyciel, któremu zlecono pełnienie obowiązków opiekuna pracowni przedmiotowej, dba o odpowiednie wyposażenie techniczne i materiałowe danej pracowni, o utrzymanie w należytym stanie jej urządzeń i wyposażenia, zabezpiecza odpowiednie warunki higieniczno-sanitarne oraz zapewnia należytą organizację zajęć w pracowni.

§ 26. 1. Dla kierowania pracą wychowawczą poszczególnych klas dyrektor szkoły wyznacza spośród nauczycieli szkoły uczących w danej klasie, wychowawców klas. Wychowawca powinien w miarę możności prowadzić powierzoną mu klasę aż do ukończenia szkoły.

2. Do obowiązków wychowawcy klasy należy w szczególności:
— poznanie osobowości ucznia, jego uzdolnień i zainteresowań,
— poznanie warunków życia ucznia i jego stanu zdrowotnego,
— organizowanie i prowadzenie pracy wychowawczej w klasie,
— współdziałanie z domem rodzicielskim i zakładami pracy w celu pełnej koordynacji oddziaływań wychowawczych szkoły, domu i zainteresowanego zakładu pracy,
— koordynowanie zamierzeń i zabiegów dydaktyczno-wychowawczych podejmowanych przez wszystkich nauczycieli uczących w klasie powierzonej jego opiece oraz współpraca z nauczycielami nad rozwijaniem zainteresowań i uzdolnień uczniów,
— czuwanie nad frekwencją uczniów,
— prowadzenie dokumentacji pracy klasy.

§ 27. 1. Do obowiązków instruktora praktycznej nauki zawodu należy przede wszystkim:
— prowadzenie praktycznej nauki zawodu na podstawie programu nauczania i harmonogramu przechodzenia uczniów przez poszczególne rodzaje robót,
— oddziaływanie wychowawcze poprzez właściwą organizację stanowiska pracy oraz odpowiednie prowadzenie nauki zawodu,
— przygotowanie i organizowanie stanowisk pracy,
— przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prac dozwolonych dla młodocianych.

2. Szczegółowy zakres obowiązków instruktorów określają odrębne przepisy.

§ 28. Nad zdrowiem i rozwojem fizycznym młodocianych oraz stanem higienicznym i sanitarnym szkoły czuwa lekarz zakładu pracy w ścisłym współdziałaniu z dyrektorem szkoły.

§ 29. 1. Dla załatwiania spraw kancelaryjnych, administracyjno-gospodarczych i budżetowo-finansowych szkoły są zatrudniani w szkole właściwi do tych spraw pracownicy.

2. Szczegółowy zakres obowiązków pracowników wymienionych w ust. 1 ustala dyrektor szkoły w porozumieniu z dyrektorem zakładu pracy.

3. Zasady powoływania i odwoływania oraz zatrudniania i uprawnień pracowników szkoły przyzakładowej regulują odrębne przepisy.

VII. Uczniowie

§ 30. 1. Do klasy I przyjmuje się kandydatów, którzy:
— wykażą się świadectwem ukończenia szkoły podstawowej,
— osiągną w danym roku kalendarzowym wiek określony w nomenklaturze dla obranego zawodu,
— zostali zatrudnieni przez zakład pracy w celu nauki zawodu.

2. Do szkoły przyjmowani są też kandydaci pełnoletni.

3 Do klasy II i III mogą być przyjmowani kandydaci, posiadający ukończoną szkołę podstawową oraz wykształcenie teoretyczne uznane przez władze szkolne za wystarczające lub którzy złożą egzamin wstępny ze wszystkich przedmiotów nauczania w klasach poprzednich szkoły zawodowej i wykażą się odpowiednią praktyką zawodową.

4. Przy przyjmowaniu uczniów do klasy I nie przeprowadza się egzaminów wstępnych.

§ 31. Do obowiązków ucznia należy w szczególności:
— aktywne uczestniczenie we wszystkich zajęciach przewidzianych planem i programem nauczania,
— ścisłe przestrzeganie zarządzeń wydawanych przez dyrektora szkoły, jego zastępcę i nauczycieli szkoły,
— opieka nad własnością społeczną oraz dbałość o mienie swojej szkoły,
— zachowanie nienagannej postawy ideowo-moralnej i obywatelskiej, przestrzeganie przepisów regulaminu uczniowskiego i zakładowego

§ 32. 1. Dokumentem stwierdzającym pomyślne ukończenie przez ucznia zasadniczej szkoły zawodowej przyzakładowej jest świadectwo ukończenia szkoły, na którym należy również wpisywać ocenę z praktycznej nauki zawodu.

2. Podstawę wpisania oceny z praktycznej nauki zawodu stanowi zaświadczenie wydane uczniowi przez komisję kwalifikacyjną zakładu pracy, w którym ukończył tę naukę. Zaświadczenie stanowi załącznik do właściwego arkusza ocen ucznia.

3. Na drugiej stronie świadectwa ukończenia szkoły należy zamieścić nad podpisami: „dyrektor szkoły", „wychowawca klasy" następującą klauzulę:

„Ocena o pomyślnym ukończeniu praktycznej nauki zawodu została wpisana na podstawie zaświadczenia z dnia .... 19..... Nr .... wystawionego przez komisję kwalifikacyjną .... w ...."
(nazwa zakładu pracy)

4. Świadectwo ukończenia szkoły uprawnia absolwenta do dalszego kształcenia się w technikach zawodowych.

§ 33. Szkoła utrzymuje łączność z absolwentami, wykorzystując ich doświadczenia dla doskonalenia pracy dydaktycznej i wychowawczej szkoły.

VIII Organizacje uczniowskie i młodzieżowe

§ 34. 1 W celu pogłębienia procesu nauczania i wychowania szkoła powołuje organizacje uczniowskie i kieruje ich działalnością.

2. Powszechną organizacją uczniowską stwarzającą szerokie możliwości rozwijania zainteresowań i aktywności młodzieży, działającą w każdej szkole, jest samorząd uczniowski.

3. Szczegółowe zasady organizacji i działania samorządu uczniowskiego oraz innych organizacji uczniowskich i młodzieżowych określają odrębne przepisy.

4. Za zgodą władz szkolnych w szkole mogą działać ogniwa innych organizacji społecznych i młodzieżowych.

IX. Rodzice, komitet rodzicielski

§ 35. Dla realizacji swych zadań szkoła współdziała z rodzicami (opiekunami) uczniów przez:
— systematyczne informowanie rodziców (opiekunów) o postępach w nauce i zachowaniu się ich dzieci,
— omawianie i ustalanie z rodzicami (opiekunami) najwłaściwszych metod i sposobów postępowania z młodzieżą,
— omawianie z rodzicami (opiekunami) spraw związanych z rozwojem fizycznym i psychicznym ucznia, jego postępów, trudności w nauce oraz potrzeb w celu stworzenia najkorzystniejszych warunków życia i pracy ucznia w środowisku rodzinnym.

§ 36. 1. Dla zapewnienia ciągłej współpracy i zorganizowanego współdziałania rodziców (opiekunów) ze szkołą w realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych działa w szkole komitet rodzicielski.

2. Organizację i zakres działania komitetu rodzicielskiego regulują odrębne przepisy.

X. Działalność administracyjno-gospodarcza szkoły

§ 37. Szkoła zarządza powierzonym jej majątkiem oraz dba o jego należyty stan i bezpieczeństwo.

§ 38. Zasady gospodarki finansowej i materiałowej szkoły określają odrębne przepisy.

§ 39. Szkoła prowadzi dokumentację w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami, a w szczególności dotyczącą:
— przyjmowania uczniów,
— klasyfikowania i promowania uczniów,
— egzaminu końcowego,
— działalności dydaktyczno-wychowawczej szkoły,
— działalności administracyjno-gospodarczej i finansowej szkoły oraz
— kronikę szkoły.

XI. Postanowienia końcowe

§ 40. Majątek szkoły stanowi własność państwową i może być przekazywany lub zbywany na zasadach i w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 41. Zasady finansowania szkoły określają odrębne przepisy.

§ 42. 1. Szkoła może ubiegać się o nadanie jej imienia osoby (lub instytucji), która działalnością swoją służyła idei postępu, walczyła o wyzwolenie narodowe i społeczne, zasłużyła się dla rozwoju oświaty i kultury narodowej lub rozwoju gospodarczego kraju

2. Nadania szkole imienia dokonuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 43. Szkoła używa pieczęci okrągłej według ustalonego wzoru zgodnie z jej nazwą.

§ 44. Szkoła może posiadać własny sztandar.

§ 45. Przez wyrażenie „odrębne przepisy” użyte w treści niniejszego statutu należy rozumieć przepisy szczegółowe wydane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a w przypadku ich braku — przepisy szczegółowe wydane przez Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

11.

ZARZĄDZENIE NR 18 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 20 marca 1971 r.

w sprawie branżowych planów kont

(znak: EF-7/D-3400/71)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 66, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się branżowe plany kont dla jednostek podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, stanowiące załączniki nr 1—7 do zarządzenia *).

§ 2. Upoważnia się:

1) dyrektora Departamentu Ekonomiki i Finansów do wprowadzania zmian w załącznikach, o których mowa w § 1,
2) naczelnych dyrektorów zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych do zatwierdzania branżowych instrukcji z zakresu planowania, ewidencji, rozliczania, kalkulacji i analizy kosztów własnych, uzgodnionych co do podstawowych kierunków zmian z Departamentem Ekonomiki i Finansów.

§ 3. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 101 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 lutego 1965 r. w sprawie branżowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB z 1965 r. Nr 18, poz. 74, z 1967 r. Nr 7, poz. 22 i Nr 11, poz. 37, z 1968 r. Nr 2, poz. 10, Nr 3, poz. 15, Nr 8, poz. 45),
2) pismo okólne nr 2 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 stycznia 1970 r. w sprawie zmiany branżowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 11),
3) pismo okólne nr 4 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 lutego 1970 r. w sprawie zmiany branżowych planów kont oraz zmiany zasad ewidencji i kalkulacji kosztów produkcji podstawowej przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 3, poz. 17),
4) pismo okólne nr 8 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 czerwca 1970 r. w sprawie zmiany branżowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB Nr 6, poz. 39).

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1971 r.

MINISTER
w. z. R. Gerlachowski

*) załączniki zostały rozesłane odrębnie.

12.

ZARZĄDZENIE NR 20 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 marca 1971 r.

w sprawie premiowania w roku 1971 robotników i pracowników umysłowych przedsiębiorstw przemysłowych i nadzorujących je zjednoczeń oraz przedsiębiorstw transportu samochodowego

(znak: PP-2/70)

Na podstawie uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1971 r. w sprawie premiowania i nagradzania w roku 1971 robotników i pracowników umysłowych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i nadzorujących je zjednoczeń oraz niektórych innych gałęzi gospodarki (Monitor Polski Nr 10, poz. 65) po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Chemików zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w:

1) przedsiębiorstwach i kombinatach przemysłowych oraz zjednoczeniach przemysłowych,
2) przedsiębiorstwach transportowych, transportowo-spedycyjnych i transportowo-sprzętowych i innych zaliczonych do działu „Transport” gospodarki narodowej, z wyjątkiem § 2 i 3, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych.

§ 2. 1. Zobowiązuje się naczelnych dyrektorów zjednoczeń oraz dyrektorów kombinatów i przedsiębiorstw przemysłowych, o których mowa w § 1 pkt 1 do wprowadzenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r. zmian zasad premiowania robotników i pracowników umysłowych określonych w powołanej we wstępie uchwale Rady Ministrów oraz w wytycznych, stanowiących załącznik nr 1 do zarządzenia *).

2. Zobowiązuje się naczelnych dyrektorów zjednoczeń do:

1) wydania szczegółowych wytycznych w sprawie kierunków premiowania i tworzenia nowych tytułów premiowania oraz szczegółowych zasad przyznawania i wypłat premii robotnikom,
2) ustalania zadań premiowych dla pracowników umysłowych oraz zasad podziału rezerw funduszu premiowania dla tych pracowników,

przy uwzględnieniu potrzeb w zakresie przyrostu produkcji i efektywności gospodarowania oraz wykorzystaniu wniosków i programów, opracowanych w roku 1970, a zwłaszcza w dziedzinie porządkowania gospodarki, intensyfikacji procesów produkcyjnych, poprawy jakości produkcji i wykorzystania rezerw czasu pracy maszyn i urządzeń.

§ 3. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw (kombinatów) przemysłowych mogą w porozumieniu z radami zakładowymi utworzyć fundusz mistrzowski w granicach 1—2% funduszu płac robotników, przeznaczony do dyspozycji poszczególnych mistrzów (majstrów) na premiowanie robotników według zasad określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia *).

2. Dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu) może podwyższyć fundusz mistrzowski, o którym mowa w ust. 1, przeznaczając na ten fundusz środki z oszczędności osobowego funduszu płac robotników.

*) załączniki zostały rozesłane odrębnie.

*) załączniki zostały rozesłane odrębnie.

§ 4. W przedsiębiorstwach, o których mowa w § 1 pkt 2, stosuje się zasady premiowania pracowników obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1971 r.

§ 5. 1. Zobowiązuje się naczelnych dyrektorów zjednoczeń grupujących przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, do przeanalizowania i krytycznej oceny przyznawanych w roku 1970 i za pierwszy kwartał 1971 r. nagród i premii z wszelkich tytułów, w tym także nagród za prace badawcze i wdrożeniowe, mając w szczególności na względzie udział w premiowaniu i nagradzaniu członków kierownictwa przedsiębiorstw oraz robotników zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach i przedstawienia jej do Departamentu Pracy i Płac w terminie do dnia 31 maja 1971 r.

2. Schemat analizy (oceny), o której mowa w ust. 1 wydany zostanie przez Ministerstwo odrębnie.

§ 6. 1. Traci moc zarządzenie nr 47 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 września 1970 r. w sprawie niektórych nagród i premii nie objętych planem funduszu płac w przedsiębiorstwach przemysłowych wdrażających bodźce materialnego zainteresowania.

2. Odracza się wprowadzenie przepisów:
1) zarządzenia nr 39 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1970 r. w sprawie wdrażania bodźców materialnego zainteresowania (Dz Urz. MBiPMB Nr 6, poz. 36),
2) zarządzenia nr 41 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 września 1970 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach transportu samochodowego (Dz. Urz. MBiPMB Nr 7, poz. 41),
3) decyzji nr 36 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1970 r. w sprawie gospodarowania funduszem premiowym w zjednoczeniach.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1971 r.

MINISTER
A. Giersz

13.

ZARZĄDZENIE NR 22 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 kwietnia 1971 r.

w sprawie koncentracji produkcji budowlano-montażowej w oparciu o system pracy wielozmianowej

(znak: BU-5/71)

W celu zwiększenia koncentracji robót na budowach, lepszego wykorzystania maszyn i urządzeń budowlanych i zaplecza produkcyjnego, obsługowo-naprawczego, administracyjno-socjalnego oraz skrócenia normatywnych cykli budowy zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania „Wytycznych koncentracji produkcji budowlano-montażowej w oparciu o system pracy wielozmianowej" zwane dalej „wytycznymi", stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Naczelni dyrektorzy zjednoczeń budownictwa podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zapewnią wprowadzenie koncentracji produkcji budowlano-montażowej w oparciu o system pracy wielozmianowej zgodnie z wytycznymi, o których mowa w § 1, przy założeniu:
1) utrzymania niezmienności limitu wartości rocznej globalnej produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstw,
2) skoncentrowania siły roboczej, maszyn i urządzeń budowlanych oraz innych środków produkcji na celowo ograniczonej ilości budów prowadzonych jednocześnie.

§ 3. Koncentracja produkcji budowlano-montażowej, o której mowa w § 2, powinna być stosowana w maksymalnie szerokim zakresie, z tym, że dyrektorzy przedsiębiorstw i kombinatów wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia, obowiązani są do wdrożenia koncentracji produkcji poczynając od 1971 roku.

§ 4. Dyrektorzy przedsiębiorstw i kombinatów, wprowadzając koncentrację produkcji budowlano-montażowej, powinni opracować program realizacji tej produkcji.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1971 roku.

MINISTER
A. Giersz

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 22 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 kwietnia 1971 r.

Wytyczne koncentracji produkcji budowlano-montażowej w oparciu o system pracy wielozmianowej

1. Podstawowym celem koncentracji produkcji budowlano-montażowej w oparciu o system pracy wielozmianowej jest efektywniejsze wykorzystywanie środków produkcji, pozwalające dzięki intensyfikacji procesu produkcyjnego na poprawę wyników ekonomicznych oraz skrócenie cyklu realizacji inwestycji.

2. Praca wielozmianowa powinna być organizowana przede wszystkim przy realizacji tych obiektów lub zadaniach z zakresu budownictwa przemysłowego, których wcześniejsze przekazanie do użytku wiąże się z możliwością uzyskania dla gospodarki narodowej dodatkowych efektów produkcyjnych. Dotyczy to w pierwszym rzędzie budów przemysłowych uznanych za kluczowe, a zwłaszcza zadań objętych kompleksami gospodarczymi. Ponadto zaleca się wprowadzenie systemu pracy wielozmianowej w osiedlowym budownictwie mieszkaniowym, zwłaszcza realizowanym w technologiach uprzemysłowionych.

3. Przesłanką decydującą o wprowadzeniu koncentracji produkcji w oparciu o system pracy wielozmianowej powinno być realizowanie budowy przy użyciu ciężkich maszyn budowlanych, a w szczególności maszyn wymienionych w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 27 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 czerwca 1969 r. w sprawie rozszerzenia pracy wielozmianowej w budownictwie (Dz. Bud. Nr 10, poz. 32). Oznacza to, że szczególnie predestynowane do prowadzenia robót budowlano-montażowych w systemie pracy wielozmianowej są ważne obiekty lub zadania z zakresu budownictwa przemysłowego, osiedla i zespoły mieszkaniowe realizowane metodami uprzemysłowionymi oraz większe budowy inżynieryjne, jak również duże obiekty użyteczności publicznej.

4. Wyznaczenie budów do prowadzenia w systemie pracy wielozmianowej zależeć powinno od charakteru robót oraz możliwości organizacyjno-technicznych.

5. Przedsiębiorstwa i kombinaty wprowadzające koncentrację produkcji budowlano-montażowej, obowiązane są:
1) uzgodnić z zamawiającym:
   — skrócenie czasu wykonania robót poniżej obowiązującego cyklu budowy i doliczenie z tego tytułu do wynagrodzenia wykonawców procentowych dodatków,
   — okresowe wstrzymanie, względnie późniejsze rozpoczęcie, realizacji niektórych budów w związku ze skoncentrowaniem środków produkcji na budowach realizowanych w systemie pracy wielozmianowej,

2) uzgodnić i skoordynować z zamawiającymi, biurami projektów i dostawcami nowe terminy dostaw dokumentacji oraz maszyn i urządzeń dostosowane do skróconych cykli realizacji budów,
3) zapewnić dotrzymanie końcowych terminów przekazania obiektów do użytku (rozruchu) zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z umów.

Dokonane między stronami ustalenia, o których mowa w pkt 1 i 2, należy wprowadzić w drodze aneksów do zawartych umów.

6. Przedsiębiorstwa i kombinaty, wprowadzające koncentrację produkcji budowlano-montażowej w oparciu o system pracy wielozmianowej, powinny zapewnić ciągłość pracy przez:
1) skoncentrowanie na ujętych w programie budowach zwiększonego stanu siły roboczej, maszyn i urządzeń przewidzianych do montażu oraz zapewnienia tym budowom sprawnej obsługi sprzętowej i transportowej przez przedsiębiorstwa transportowo-sprzętowe budownictwa,
2) zorganizowanie pracy służb technicznych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w dostosowaniu do systemu pracy wielozmianowej,
3) zorganizowanie wielozmianowej pracy zaplecza obsługowo-naprawczego dla prowadzenia konserwacji bieżących i napraw awaryjnych maszyn i urządzeń na placach budów.

7. Programy realizacji produkcji budowlano-montażowej przedsiębiorstw wprowadzających koncentrację produkcji, o których mowa w § 4 zarządzenia, powinny zawierać następujące dane:
1) w części ogólnej:
   wykaz realizowanych zadań inwestycyjnych z określeniem: numeru i nazwy budów, terminów ich rozpoczęcia i zakończenia wartości produkcji budowlano-montażowej, wielkości zatrudnienia robotników oraz ilości podstawowego sprzętu ciężkiego z podziałem na kwartały i wyodrębnieniem:
   a) zadań wykonywanych w systemie pracy wielozmianowej,
   b) zadań wykonywanych w systemie pracy jednozmianowej oraz podaniem przewidywanych efektów (skrócenie cykli i skutki ekonomiczne),
2) w części szczegółowej:
   projekty organizacji robót, uwzględniające prowadzenie budów w systemie pracy wielozmianowej przez generalnego wykonawcę i podwykonawców.

8. Programy, o których mowa w ust. 7, opracowane na rok 1971, powinny być zatwierdzone przez konferencję samorządu robotniczego w II kwartale 1971 r., a na lata następne łącznie z rocznymi planami techniczno-ekonomicznymi.

9. Problematyka wdrażania koncentracji produkcji w oparciu o system pracy wielozmianowej w budownictwie, intensyfikacji i lepszego wykorzystania środków produkcji oraz poprawy efektywności ekonomicznej powinna być okresowo rozpatrywana na posiedzeniach kolegiów zjednoczeń budownictwa i posiedzeniach konferencji samorządu robotniczego przy udziale szerokiego aktywu załóg budowlanych.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 22 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 kwietnia 1971 roku

Wykaz
przedsiębiorstw i kombinatów obowiązanych do wdrażania koncentracji produkcji budowlano-montażowej poczynając od 1971 r.

Lp.	Jednostka organizacyjna	Zjednoczenie nadzorujące
1	2	3
	Przedsiębiorstwa budownictwa przemysłowego	
1	Przedsiębiorstwo Budowy Huty „Warszawa”	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”
2	Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Budomontaż”	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”
3	Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Dźwigar”	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”
4	Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Petrobudowa”	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”
5	Przedsiębiorstwo Budowy Zakładów Chemicznych „Chemobudowa — Puławy”	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”
6	Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego nr 2	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Centrum”
7	Sosnowieckie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego	Śląskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego
8	Katowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego	Śląskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego
9	Przedsiębiorstwo Przemysłowe Budowy Huty im. Lenina	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Południe”
10	Tarnobrzeskie Przedsiębiorstwo Budowlane	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Południe”
11	Wrocławskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego nr 1	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Zachód”
12	Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Zachód”
13	Gorzowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego	Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego „Zachód”
14	Bydgoskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego	Pomorskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego w Bydgoszczy
	Przedsiębiorstwa budownictwa ogólnego	
15	Bydgoskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego	Bydgoskie Zjednoczenie Budownictwa
16	Toruńskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego	Bydgoskie Zjednoczenie Budownictwa
17	Grudziądzkie Przedsiębiorstwo Budowlane	Bydgoskie Zjednoczenie Budownictwa
18	Gdyńskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego	Gdańskie Zjednoczenie Budownictwa
19	Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego — Nowa Huta	Krakowskie Zjednoczenie Budownictwa
20	Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wielkopłytowego „Dąbrowa”	Łódzkie Zjednoczenie Budownictwa
21	Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 2	Poznańskie Zjednoczenie Budownictwa
22	Poznańskie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 3	Poznańskie Zjednoczenie Budownictwa
23	Kombinat Budownictwa Miejskiego „Warszawa-Wschód”	Zjednoczenie Budownictwa „Warszawa”
24	Kombinat Budownictwa Miejskiego „Warszawa-Północ”	Zjednoczenie Budownictwa „Warszawa”

14.

OBWIESZCZENIE NACZELNEGO DYREKTORA ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU OKUĆ I INSTALACJI BUDOWLANYCH

z dnia 14 listopada 1970 r.

w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy"

(znak: DN/NKS/1009/70)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) zostały wyróżnione w dniu 3 listopada 1970 r. i 14 listopada 1970 r. przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Okuć i Instalacji Budowlanych wspólnie z Przewodniczącym Prezydium Zarządu Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy" następujące osoby:

Henryk Anders s. Ignacego, Wanda Andersz c. Andrzeja, Zbigniew Bartkowiak s. Seweryna, Stanisław Bartosik s. Ignacego, Jadwiga Burek c. Juliusza, Halina Buszewicz c. Marcina, Helena Ciszak c. Józefa, Cecylia Ćwieląg c. Karola, Andrzej Dobrowolski s. Stanisława, Marian Dudek s. Stanisława, Helena Frąszczak c. Władysława, Stanisław Furmaniak s. Jana, Aniela Gadomska c. Jana, Władysław Głodzik s. Stanisława, Marian Grochowiak s. Tomasza, Józef Górski s. Bronisława, Elżbieta Hakuba c. Wilhelma, Edward Horonkiewicz s. Mariana, Józef Jęsiek s. Józefa, Alojzy Kandzia s. Wilhelma, Krystyna Kiełbasa c. Augustyna, Henryk Konieczny s. Marcina, Edward Kubicki s. Marii, Wincenty Kurpisz s. Piotra, Anastazja Kuśka c. Stefana, Gertruda Kurzik c. Michała, Józef Kęsik s. Jana, Marian Koba s. Jana, Władysława Lis c. Wojciecha, Alfred Lerch s. Wincentego, Józef Łosik s. Franciszka, Mieczysław Marianowski s. Ignacego, Irena Migdał c. Jana, Alfons Musielak s. Wojciecha, Ryszard Polacik s. Wacława, Jerzy Pająk s. Józefa, Roman Pete s. Augustyna, Renata Pszczoła c. Alfonsa, Antoni Rataj s. Antoniego, Henryk Rożniewski s. Stefana, Irena Smela c. Józefa, Wincenty Stefaniak s. Wojciecha, Bogdan Stempień s. Władysława, Stanisława Sądel c. Franciszka, Władysława Skrzypek c. Michała, Małgorzata Solich c. Pawła, Marian Sowiński s. Piotra, Alicja Staducha c. Jana, Kinga Tomecka c. Józefa, Stefan Walachniewicz s. Józefa, Stanisław Wałek s. Stefana, Alfons Wiesiołek s. Bronisława, Stanisław Wojtczak s. Ignacego, Kazimierz Wrzód s. Piotra, Helena Wasiołka c. Wojciecha, Jerzy Wąsowicz s. Erwina, Bogdan Weber s. Franciszka, Marta Werner c. Szymona, Helena Wieczorek c. Józefa, Jan Zapłata s. Bronisława, Augustyn Żyłka s. Jana.

NACZELNY DYREKTOR ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU OKUĆ I INSTALACJI BUDOWLANYCH
St. Mytko

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75
INDEKS 35711

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. Nakl. 22 000 egz. Zam. 1011/71. U-34. **Cena zł 2.—**